

РЕШЕНИЕ

№ 875

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20231110215490 по описа за 2023 година

Намери за установено следното:

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба вх.№ 306249 от 30.10.2023г. по описа на СДВР от А. И. М. с ЕГН ***** и адрес в гр. Симитли, ул. "Илинден" № 45, чрез адв. Р. К. с адрес в гр. София, ул. "Иван Денкоглу" № 2, ет. 3, офис 1 срещу Наказателно постановление N 23-4332-009711 от 01.06.2023г., издадено от началник група в ОПП към СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: 1. На основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и 2. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят А. И. М., редовно призован се явява лично.

Представява се от адв. К. с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си поддържа изцяло жалбата.

Моли, съдът да отмени процесното НП, като сочи, че при извършената проверка от наказващия орган, жалбоподателят не е имал качеството на водач.

Твърди се, че въпреки, че не е имал такова качество, жалбоподателят не е отказал да бъде извършена пробата за наличие на употреба на алкохол и това се е доказало с представената и приета разпечатка от алкотест Дрегер. От същата се установявало, че

жалбоподателят е изпробван поне три пъти, като пробите са отчели нулеви резултати.

Претендира присъждане на разноски по чл.38 от Закона за адвокатурата.

В жалбата са наведени множество фактически твърдения и основно възражение, че А.М. не е управлявал автомобила, не е бил водач на МПС преди и по време на проверката и не е имал качеството на водач на МПС, за да бъде подложен на проверка по ЗДвП от МВР.

Сочи се , че М. е дал 27-28 пъти проба за алкохол , като е изпробван за употреба на наркотични вещества, след което още около 24 проби за алкохол.

Оспорват се констатациите на контролния орган за поведението на жалбоподателя, инкорпорирани в протокола от извършена проверка.

Сочи се нарушение на чл.57, ал.1, т. 5 от ЗДвП , поради липса на дата на извършеното нарушение в наказателното постановление .

В съдебно заседание административнонаказващият орган, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

СРП, редовно уведомена не изпраща представител.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установено следното:

Жалбата на А. И. М. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление N 23-4332-009711 от 01.06.2023г. , издадено от началник група в ОПП към СДВР, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 16.05. 2023г. около 23:34ч. на тел. 112 бил подаден сигнал от Асен Томанов за движение на лек автомобил Фолксваген Голф с рег. номер Е 2262 АМ в нарушение на ЗДвП в гр.София по бул. Тодор Александров с посока от бул. Константин Величков към бул. Кн. Мария Луиза. Подалият сигнала заявил, че следва автомобила и в реално време подавал информация на служител на полицията. По подадената от Томанов информация , автомобилът преминал кръстовището с бул. Христо Ботев на червен сигнал на светофарната уредба, след което продължил движението си по бул. Цариградско шосе, бул. Ал. Малинов и спрял паркинг до бл. 367 в жк. Младост 3 около 23:40ч.

Междувременно по във връзка с подадената от Томанов информация била създадена организация за установяване на автомобила и неговия водач.

Така, непосредствено след паркирането на автомобила на паркинг до бл. 367 в жк. Младост 3, на място пристигнал АП-Контрола.

На място бил и подалия сигнала Томанов, който посочил на полицаите , стоящ в близост до автомобила с рег. номер Е 2262 АМ, но извън него мъж, като водач.

От извършената проверка на документите на мъжа се установило , че е А. И. М. с ЕГН ***** . Същият се легитимирал и със служебна карта на ПРБ.

Междувременно на място пристиганл автопатрули на 07 РУ СДВР и ОПП СДВР.

М. бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и наркотични или

упойващи вещества.

М. се съгласил и бил проверен за употреба на наркотични или упойващи вещества с DrugTest 5000, който отчел отрицателен резултат.

М. обаче отказал да бъде тестван за употреба на алкохол в издишания въздух с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с ARNA 0138.

За направените констатации Иван Ников – служител на ОПП СДВР съставил на А. М. АУАН серия GA № 963619/17.05.2023г. за това, че: "На 16.05. 2023г. около 23:23ч. в гр.София по бул. Тодор Александров с посока на движение от бул. Константин Величков към бул. Кн. Мария Луиза по данни на свидетеля очевидец управлява собствения си лек автомобил Фолксваген Голф с рег. номер Е 2262 АМ, като на кръстовището с бул. Христо Ботев навлиза и преминава на червен сигнал на работещата на автоматичен режим светофарна уредба, след което продължава движението си по бул. Цариградско шосе, бул. Ал. Малинов и на 17.05.2023г. около 00:40ч. е установен на паркинга до бл. 367 в жк. Младост 3 от автопатрул на 07 РУ СДВР. Водача отказва тест за употреба на алкохол в издишания въздух с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с ARNA 0138. Издаден талон за медицинско изследване номер 113764 за УМБАЛ Света Анна. Лицето не е дало кръвна проба за медицинско изследване."

Контролният орган квалифицирал описаното, като нарушения на чл. 6, т. 1, пр. 2 и чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Наред с това на жалбоподателя бил издаден и връчен талон за медицинско изследване № 113764 с указания да се яви в УМБАЛ "Св.Ана" до 45 мин. от връчването му.

А. М. подписал АУАН, като получил препис от него и талона за медицинско изследване, но не се явил за даване на кръвна проба

Въз основа на посочения АУАН на 01.06.2023г. началник група в ОПП към СДВР, издал Наказателно постановление 23-4332-009711 от 01.06.2023г., с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: 1. На основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и 2. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на правомощията си по чл. 63, ал. 1 и сл. от ЗАНН съдът установи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

Налице е редовна процедура по връчване на АУАН и НП на жалбоподателя.

Административните обвинения , предявени на жалбоподателя са описани ясно и съдържат всички елементи от обективния им състав и съответстващата им правна квалификация, с което е гарантирано правото на защита на нарушителя, респективно възможността му да разбере фактическите и правни рамки на обвинението и адекватно да организира защитата си.

Предвид изложеното съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспорения санкционен акт.

По същество на обвинението съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП – "Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лева".

Съгласно трайната съдебна практика, нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП въвежда, както позитивно правно правило за поведение, така и предвиждащата се санкция за нарушаването му. Също така трайно се приема в съдебната практика, че нормата съдържа няколко алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях, но е възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени и няколко от формите на изпълнителното деяние, както е в настоящия случай.

От граматическото тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и употребения в нея съюз "или" следва, че нарушението при първата от посочените алтернативи е довършено с обективизирането на самия отказ за извършване на проверка с техническо средство. Последващите действия на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна проба и провеждане на химическо изследване, не са елементи от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца, а последващи довършването на деянието обстоятелства, водещи до отпадане наказуемостта и противоправността на извършеното.

Съотнесени към конкретиката на настоящия казус, посочените принципни положения индикират, че АУАН и НП отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН за посочване на съставомерните фактически обстоятелства.

Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият състав приема, че А.

И. М. с ЕГН *****, в качеството си на водач на МПС, не е изпълнил задълженията си по чл. 174, ал. 3 ЗДвП да оказва съдействие на компетентните държавни органи по установяване на релевантни за ситуацията обстоятелства, сред които безспорно попада и проверката за управление на МПС след употреба на алкохол.

Неоснователни са възраженията, че при жалбоподателя не е управлявал процесния автомобил.

По делото са събрани писмени доказателства, че именно М. е управлявал личния си автомобил по бул. Тодор Александров с посока от бул. Константин Величков към бул. Кн. Мария Луиза, преминал е кръстовището с бул. Христо Ботев, продължил движението си по бул. Цариградско шосе и бул. Ал. Малинов и спрял паркинг до бл. 367 в жк. Младост 3 около 23:40ч.

Обстоятелството, че при пристигането на първия патрул - Контрола, водачът М. се е намирал извън автомобила не променя този извод.

Обратното би означавало изцяло да се игнорира наличието на свидетел, непосредствено възприел противоправно поведение, своевременно подал сигнал на телефон 112 и останал на място до приключване на проверката (за което свидетелства подписът му под АУАН).

В тази връзка съдът намира за нужно да посочи, че са изцяло недостоверни показанията на доведения от защитата свидетел.

Същите са нелогични и очевидно представляват опит за изграждане на защитна версия за жалбоподателя.

За съда остава неизвестно, защо жалбоподателят, който поддържа в хода на административното производство тезата, че не е управлявал процесния автомобил се е съгласил да бъде тестван за употреба на наркотични или упойващи вещества, но е отказал проба за алкохол.

Несъстоятелни са твърденията на защитата, че М. е тестван за алкохол многократно. От приложената разпечатка от Алкотест Дрегер 7510 с ARNA 0138 е видно, че в периода от 23:58:35ч. на 16.05.2023г. до 01:37:54ч. на 17.05.2023г. няма отчетена проба (била тя и отрицателна).

От приложените справки за движение на служебните полицейски автомобили е видно, че този на ОПП СДВР с рег. № СВ 2300 KB е пристигнал на мястото на проверката в 0:21:26ч. на 17.05.2023г. и си е тръгал в 02:40ч.

От АУАН и съдържанието на протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества е видно, че М. е тестван за упойващи и наркотични вещества в 00:43ч. и приблизително тогава е оказал да бъде тестван за алкохол.

Съставът на нарушението в процесната му форма включва изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, тъй като нарушителят, в качеството си на правоспособен водач на МПС е съзнавал своите собствени задължения и тези на контролните органи, но е извършил неправомерен отказ да бъде тестван за употреба на алкохол, без да е налице уважителна причина за това.

В тази връзка са неоснователни възраженията на защитата, че е била налице уважителна причина, М. да не се яви в УМБАЛ "Св.Ана" до 45 мин.

Видно от представените медицински документи, констатираните доста по-късно травми от падане, както твърди М. не са от характер да му попречат да даде кръв за изследване.

Наказанието за допуснатото нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено в съответствие с предвиденото в закона.

Кумулативно предвидените от закона наказания за тези нарушения са в абсолютно установен размер, поради което за съда не съществува възможност да ревизира същите.

Съдът намира, че нарушението не е маловажно.

Изключителната обществена опасност на нарушенията по чл. 174, ал. 3 ЗДвП произтича от това, че същите не само се явяват предпоставка за избягване на евентуална наказателна отговорност по чл. 343б, ал. 1 НК и чл. 343б, ал. 3 НК, но и крият потенциален риск от значително засягане на обществените отношения, гарантиращи безопасността на транспортната дейност, живота и здравето на участниците в движението, което и обуславя необходимостта от обществена нетърпимост към тях.

В случая, нарушението е извършено от субект, който освен всичко се е легитимирал със служебната си карта на прокурор.

Няма спор, че не се касае за ситуация, свързана с длъжностното качество на нарушителя и демонстрацията на длъжност в структурата на ПРБ е било ненужно, очевидно преднамерено и сочи на завишена обществена опасност и на нарушителя.

Не следва да се пренебрегва и обстоятелството, че преди да извърши посоченото нарушение, жалбоподателят е демонстрирал и опасно поведение на пътя, като на 16.05.2023г. около 23:23ч. е управлявал собствения си лек автомобил Фолксваген Голф с рег. номер Е 2262 АМ бул. Тодор Александров с посока на движение от бул. Константин Величков към бул. Кн. Мария Луиза и кръстовището с бул. Христо Ботев е навлязъл и преминал на червен сигнал на работещата на автоматичен режим светофарна уредба.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход от делото и на основание чл. 63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на АНО, който не е поискал своевременно присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

ВОДИМ от горното и на основание чл.63,ал.2, т. 5 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление N 23-4332-009711 от 01.06.2023г. , издадено от началник група в ОПП към СДВР, с което на А. И. М. с ЕГН ***** са наложени административни наказания, както следва: 1. На основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и 2. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____